

Not.nr. 66.L4.104757-02

van: 03.01.2006

Griffiernr.: _____

Rep. nr.: _____

VONNIS uitgesproken in het gerechtsgebouw "Het Kasteel" te Turnhout op **DINSDAG, DRIE JANUARI TWEEDUIZEND EN ZES**, in de openbare zitting van de Veertiende Kamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg van het gerechtelijk arrondissement Turnhout,

alwaar zetelden:

, **Enig Rechter,**
, **Substituut Procureur des Konings,**
, **Adjunct-Griffier.**

In zake van het OPENBAAR MINISTERIE tegen

, geboren
, **vertegenwoordiger, wonende te**

, geboren
, **zonder beroep, wonende te**

BEKLAAGD VAN : te , op hierna vermelde data

de eerste en de tweede

op de percelen aldaar gelegen gekadaastreerd als met
een (globale) oppervlakte van 10 a
eigendom van
ingevolge akte verleden door notaris : dd. 28.05.1991

bij inbreuk op de artikelen 1 , 2 , 99, par.1 , 146, 1' , 147 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd. 18 mei 1999

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning , hetzij na verval , vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning , hetzij in geval van schorsing van de vergunning , hierna-vermelde handelingen , werken of wijzigingen , zoals bepaald bij artikel 99 te hebben uitgevoerd , voortgezet of instandgehouden ,

in casu :

het bouwen, het plaatsen op een grond van één of meer vaste inrichtingen (zoals nader gedefiniëerd in artikel 99 §1 alinea 3 voormeld), het afbreken, herbouwen, verbouwen of uitbreiden van een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken (zoals nader gepreciseerd in artikel 99 §1 alinea 3 voormeld) (99, par.1, 2° Decreet Ruimtelijke Ordening)

namelijk :

van 31.05.1992 tot 15.09.2004

door het instandhouden van een houten weekendwoning met zadeldak, een houten tuinhuisje met zadeldak en verhardingen (toegangspaden en terassen)

Gezien de stukken van het dossier.

Gelet op de behandeling dezer zaak ter openbare zitting van 6 december 2005.

Gehoord het Openbaar Ministerie in haar vordering.

Gehoord beklaagden in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door henzelf.

Overwegende dat uit de objectieve vaststellingen in het strafdossier ten genoegen van recht bewezen voorkomt dat beklaagden zich op gemelde plaats en in gemelde periode hebben plichtig gemaakt aan het hen tenlaste gelegde feit nu zij een wederrechtelijke opgerichte houten weekendwoning en tuinhuisje hebben instandgehouden op een perceel, gelegen in agrarisch gebied met ecologisch belang.

Overwegende dat bij de bepaling der strafmaat in hoofde van elk der beklaagde wordt rekening gehouden met de concrete aard der feiten, de vaststelling dat beklaagden reeds werden veroordeeld voor gelijkaardige feiten, doch tevens met hun gevorderde leeftijd en hun voor het overige smetteloos strafverleden, wat een eerder principiële bestraffing verantwoordt.

Wat betreft de herstellvordering

Overwegende dat de herstellvordering ontvankelijk en gegrond voorkomt en de rechtbank de uitvoerige motivering van de gemachtigde ambtenaar (thans

stedenbouwkundige inspecteur) dd. 21 december 1999 welke gericht is op een goede ruimtelijke ordening bijtreedt; dat evenwel de gevorderde dwangsom hic et nunc overbodig voorkomt gelet op de bereidheid van beklaagden om af te breken.

Overwegende dat de termijn voor het herstel dient te worden bepaald op twaalf maanden vanaf het in kracht van gewijde treden van huidig vonnis.

Gezien de bepalingen van art. 162. 194 van het Wetboek van Rechtspleging in Strafzaken; art. 2/2°. 38. 40. van het Strafwetboek; art. 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd bij wet van 24 december 1993; art. 91 van het K.B. d.d. 28 december 1950, gewijzigd bij K.B. d.d. 29 juli 1992 en K.B. d.d. 23 december 1993 en KB 11.12.2001; art. 2. 11. 12. 14. 31. 32. 34. 35. 37 en 41 der wet van 15 juni 1935; art. 28 en 29 van de wet van 01 augustus 1985, gewijzigd bij de wet van 24 december 1993; art. 58§1 van het K.B. van 18 december 1986; art. 2, 3 en 4 wet van 26 juni 2000;

OM DEZE REDENEN, en bij toepassing van artikel

- 1, 2, 99par1, 146,1°, 147, 148, 149 en 204 decr. Ruimtelijke Ordening dd. 18 mei 1999

DE RECHTBANK, vonnissende op TEGENSPRAAK,

Veroordeelt beklaagden ieder tot een geldboete van **HONDERD EURO**.

Zegt voor recht dat voormelde geldboeten worden verhoogd met 45 deciem en gebracht worden op telkens **550 Euro**.

Boeten vervangbaar bij gebrek aan betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenzitting van telkens 1 maand.

En aangezien beklaagden nog geen veroordeling opgelopen hebben tot een criminele of een correctionele straf van meer dan twaalf maanden gevangenzitting en een maatregel van genadigheid van aard is om hun verbetering te doen hopen;

Gezien art. 8 van de wet van 29 juni 1964, gewijzigd door de wet van 10 februari 1994 en 22 maart 1999;

Verleent **gewoon uitstel** van uitvoering voor een termijn van **twee jaar** voor **een gedeelte van 50 Euro verhoogd met 45 deciem gebracht op 275 Euro of 14 dagen vervangende gevangenzitting**

Verwijst beklaagden ieder tot de helft van de kosten van het proces, belopende in het geheel en tot op heden: **125,81 Euro**.

Verwijst beklaagden, ingevolge art. 1 van het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 (gew. K.B. 23 december 1993 en KB 11.12.2001), **IEDER** tot betaling van een vergoeding van **25 EURO**.

Verwijst beklaagden bovendien, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, **IEDER** tot betaling van een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO** verhoogd met 45 deciem en gebracht op **HONDERD ZEVENENDERTIG EURO VIJFTIG CENT**.

Rechtsdoende op de herstellvordering

Beveelt beklaagden hoofdelijk de plaats in de oorspronkelijke staat te herstellen door het slopen van de weekendwoning met zadeldak, het tuinhuisje met zadeldak en het verwijderen van alle verhardingen (toegangspaden en terrassen) en dit binnen de twaalf maanden ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis.

Beveelt dat, voor het geval de plaats niet binnen de twaalf maanden na het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis in de oorspronkelijke staat wordt hersteld, de stedenbouwkundig inspecteur, het college van burgemeester en schepenen ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats, te verkopen, te vervoeren en te verwijderen.

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringswerken verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het vonnis uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank.